

17. po Trojici – 4.10.2020 – Vlachovo

Toto je už príliš...!

„Vzbud' svoju silu a príď nám na pomoc! Obnov nás, Bože, a rozjasni svoju tvár, aby sme boli spasení“ (Ž 80).

Filipským 3:17-21 „Bratia, spoločne buďte mojimi napodobňovateľmi a pozorne si všimajte tých, ktorí tak žijú, ako máte príklad na nás. Lebo mnohí žijú tak, ako som vám často hovoril o nich a teraz aj s plačom hovorím, že sú nepriatelia kríža Kristovho: ich koniec je zahynutie, bohom im je bruchu, slávou hanba a myslia len na to, čo je zemské. Ale naša otčina je v nebesiach: odtiaľ očakávame aj Spasiteľa, Pána Ježiša Krista! On mocou, ktorou si môže podmaniť všetko, pretvorí naše ponížené telo, aby bolo podobné Jeho oslávenému telu“.

To je už príliš – môžeme vysloviť nahnevane, ale aj smutne, no aj vďačne či veselo. Vždy má iný význam vzhľadom na intonáciu a výraz tváre. Dnes by sme mohli povedať, na základe prečítaného textu, že „toto je príliš zlé“, aby som to robil alebo „toto je príliš dobré“, aby som to kopíroval. A predsa nás to vedie ku správne kráčaniu za Kristom, pri ktorom to zlé nemáme, no to dobré máme nasledovať.

Apoštol Pavol je pre nás biblickou osobnosťou, ktorá je hodná nasledovania. Veď aj v liste Filipským hovorí o svojom živote tak, že nám kladie obraz, vzor, zrkadlo, na základe ktorého máme žiť. Pavol to robí často v dvoch rovinách: **1. Dáva Krista ako šablónu, ktorú máme kopírovať a hovorí, že máme Ježiša nasledovať vo všetkom, čo robil. 2. Dáva za príklad samého seba a ostatných členov prvotnej kresťanskej cirkvi, pretože sa snažia žiť podľa Božích príkazov ako verní nasledovníci Ježiša.** Samozrejme prvý, kto nám má byť vzorom je Ježiš Kristus, ale sú aj ľudia, ktorých môžeme celkom pokojne nasledovať – alebo sú aj takí, ktorých rozhodne nasledovať nesmieme. Pavol si uvedomuje, že v cirkvi sú aj tí, ktorí slúžia ako dobrý príklad, ale sú aj takí, ktorí slúžia skôr ako príklad odstrašujúci. Aj jeden aj druhý príklad má však v cirkvi svoje miesto. Pavol si to uvedomil a preto aj nám posielal varovanie špeciálne pred ľuďmi, ktorých nazval **nepriateľmi Kristovho kríža**, pričom tu vôbec nehovorí o ľuďoch mimo cirkvi, práve naopak o tých, ktorí sú súčasťou kresťanského spoločenstva. Charakterizujú ich 3 postoje:

1. ich koniec je zahynutie: nie sú to ľudia, ktorí by sa otvorene stavali proti Ježišovi a Jeho dielu na kríži. *Nie sú to ľudia, ktorí by teoreticky nerešpektovali milosť spásy. Akurát sú to tí, ktorí často hovorili o Ježišovi, ale nenapodobňovali Ho svojou zbožnosťou v bežnom živote. Vystupovali ako Ježišovi priatelia, ale v skutočnosti si žili svoj život, podľa svojich noriem, ovplyvnených týmto svetom. Patrili do cirkvi, ale boli voľnomyšlienkármí, teda svoje postoje, myšlienky a životy neriadili celkom podľa Ježiša Krista.* Napriek tomu, čo o Ježišovi a spasení vedeli, žili život skutkov, ktoré očakávajú primeranú odmenu, spoliehali sa na svoje vlastné činy, ľudskú múdrosť a tak popierali Božiu moc, ktorá má moc meniť naše duš. Takí ľudia nemôžu očakávať, že ich koncom bude večnosť, pretože **sa teoreticky síce o Bibliu opierajú, ale prakticky ju negujú.**

Ak veríme v moc Ježišovej obete, ak vyznávame, že Boh je milostivý a odpúšťajúci, **ak si uvedomujeme, že sme zachránení bez skutkov zákona, tak aj žíme.** Znamená to celkom sa spoliehať na Ježiša Krista, prosiť o odpustenie, prijímať Jeho lásku a skutky vnímať len ako prejav lásky k Nemu, nie ako zásluhu pred Ním.

2. bohom im je brucho: Pavol môže, pri týchto slovách, myslieť na jednu z dvoch skupín. *Buď myslí na tých, ktorí sa príliš sústredia na potreby tela, robia všetko preto, aby mali nielen dosť, ale aj nadbytok jedla, pitia, odevov, sexuálnych pôžitkov. Dávajú dôraz na telesné nasýtenie a nevšímajú si, že „nielen zo samého chleba bude človek žiť, ale každým slovom, ktoré vychádza z úst Božích“.* Ale môže tu myslieť aj na tých, ktorí svojim pôstom, častým a neúprimným, *chcú pred Pánom Bohom vyzerat' lepši, náboženskejší. Myslia si, že pôst im zabezpečí pred Bohom spasenie.* To všetko vychádzalo z ich túžby – buď si užiť tento život a nemyslieť na večnosť alebo z túžby – svojimi skutkami si nakloniť Božiu priazeň tak, že sa z toho dobrého úmyslu pôstu, stane minca, ktorou Hospodina doplácajú.

Brucho nám nikdy nemôže byť bohom – či ho máme preplnené alebo úplne prázdne. Jest', piť, užívať si Božie dary, je správne, ale slúžiť týmto potrebám tela je choré. Stačí sa pozrieť na ľudí, ktorí sa prejedajú do gigantických rozmerov, ktorí pijú a stávajú sa vyvrhelmi spoločnosti, ktorí sa dávajú operovať a vždy si kupujú nové veci, aby uspokojili nikdy sa nekončiaci hlad po seba uspokojení. Zároveň si nemyslíme, že pôstom od jedla si predplatíme cestu do neba. **Našou úlohou je byť vďačnými za všetko, čo máme a uvedomovať si, že je to dar Božej milosti. Ak sa postíme, tak zásadne z dobrých dôvodov a nezabudnime, že našim bohom má byť iba a výhradne Trojjediný Boh.**

3. slávou im je hanba: apoštol tu myslí na tých, ktorí sa chválili svojou vierou, nábožnosťou, dodržiavaním príkazov, charitatívnou činnosťou, návštevou bohoslužieb a pod. *Robili to však iba preto, aby zaujali pozornosť a stali sa lepšimi pred ľuďmi, zabúdajúc na slová Pána Ježiša: „nech nevie tvoja ľavica, čo robí tvoja pravica“.* Iní zas žili tak, akoby nemuseli byť poslušní Bohu, chválili sa svojim hriešnym a voľným spôsobom života, zneužívali

kresťanskú slobodu na to, aby mohli žiť ako chcú. V konečnom dôsledku ich život – aj keď sa hlásili ku kresťanstvu – nevyznieval ako kresťanský. Apoštol Pavol preto týchto ľudí dáva ako zlý príklad viery a života.

Našou úlohou nie je chváliť sa pred Bohom tým, ako žijeme a čo robíme. Lebo nemáme sa čím chváliť. Keby si Pán Boh položil na váhu naše dobré a zlé skutky, asi by sme neboli vyhlásení za dobrých. Naš pôst má byť vyjadrením pokánia a vďačnosti a nie „udobrovaním“ Boha alebo nebodaj chválou pred Ním. **Naša sláva má spočívať v tom, že sme omilostené Božie deti, lebo našou slávou je to, čo pre nás urobil Pán Ježiš Kristus.**

Všetky tieto 3 postoje patria k tým, ktorí sa príliš pútajú k tejto zemi a zabudli myslieť na to, že náš skutočný domov je v nebesiach. Tam prebýva aj náš Spasiteľ a Pán a tam nás čaká naše pravé a trvalé dedičstvo. A **to, na čom si dnes zakladáme tam stráca hodnotu a získava hodnotu to, na čo často zabúdame – dostávame milosť bez skutkov zákona, naše telo bude pretvorené na nové a chváliť sa budeme jedine Ježišom Kristom.** Kiežby sme v dobrom nasledovali dobré vzory a zo zlých sa poučili tak, aby sme sa aj my stali pre niekoho príkladom, hodným nasledovania. Amen.